

ҚОШУП А



Лист ученика Основне школе „Бановић Страхиња“
МАЈ 2011.



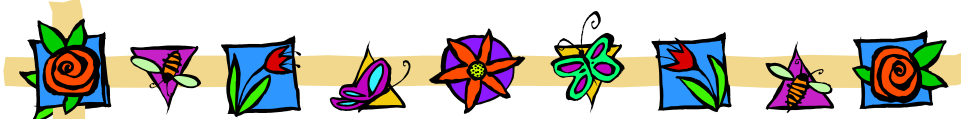
ХИМНА
ОШ „Бановић Страхиња“

*По је збиља царска школа
Поникла у срцу града,
Море знања и љубави
Одвајкада у њој влада.*

*Све радости овог света
Скривају се у тој школи
Па се наша школа мила
Као права мајка воли.*

*Јуначко је име њено
„Бан Страхиња“ страшни свете,
Ал` је главни јунак школе
Одвајкада било дете.*

Текст написао: Благоје Рогач



Школско звоно зазвонило је први пут...

Школске 2010/2011.у нашу школу уписано је 75 ђака првака. Тај 1. септембар био је кишовит и неубичајено хладан, али срца малих ђака била су испуњена топлином. Нестрпљиво су чекали да их њихове учитељице прозову и поведу до клупа, да одмах тада, првог дана, одаберу свог најбољег друга и другарицу, можда за цео живот.

Њихови старији другови, сада већ петаци, који су управо изашли из тих истих клупа, поздравили су их и пожелели им добродошлицу.



ШТА ВОЛИШ У ШКОЛИ?

„Волим то што могу да научим нешто,“ Ема Зрилић I /3

„У школи волим велики одмор и учитељицу.“ Стеван Радосављевић I /2

„Волим што ту учим много нових ствари и упознајем нове другаре.“ Наташа Ивановић I /1

„Волим боравак учитељице и директора.“ Соња Николић I /3

„Школа ми се свиђа због учења.“ Павле Милић I /3

„Мое најбоље друге Релу и велики одмор.“ Ђеор Хриман I /3

„Ја сам се предивно снашла у школи, због предивне учитељице и предивних другара.“ Тара Марковић I /2

ШТА ЈЕ ЗА ТЕБЕ ШКОЛА?

„Учење, забава, доброта и другарство.“ Ања Богдановић I /2

„Мени је школа као кућа.“ Јана Шимуновић I /3

„Школа је нешто озбиљно.“ Лука Старчевић I /2

„За мене је школа ђачка обавеза.“ Ива Босанчић I /1

ГДЕ ЈЕ БОЉЕ, У ВРТИЋУ ИЛИ У ШКОЛИ?

„Боље је у школи зато што учимо.“ Јована Гордић I /1

„Боље је у школи зато што имамо дивну учитељицу, а не свиђа ми се што понекад мало претерано са српским.“ Ђорђе Ђорђевић I /3

Матура

Девојнице,
Ви које сте вечерас последњи пут успавале своје лутке...
И сви дечаци,
Ви који сте вечерас први пут ујем зализали косу...



Матурски бал, традиционално одржан у ресторану „Михајловац“, 30. маја 2010. с великим нестрпљењем ишчекивали су сви ученици осмог разреда.

Велико узбуђење, трема, али и понос, зато што ће сви те вечери постати „мало велики“. Маштовите хаљине, шминка, фризура, ципеле са високом потпетицом... све је то брижљиво припремано неколико месеци раније. Прилика да девојнице први пут изгледају онако како су одувек маштале. И заиста, горде и поносне, са најбољим другом под руку, ушетале су на свој први бал.

Било је весело. Играло се и певало до ситних сати. Више није било важно да ли је фризура на свом месту, да ли нове ципеле стежу прсте, ненавикле на штикле. Било је и суза, осећања су се помешала. Радост, зато што су један велики задатак управо испунили и туга због расанка од својих дугогодишњих другова. Остало је још полагање пријемног испита и упис у жељене школе.

Славље се касније наставило у школском дворишту, тамо где је све и почело пре осам година.

Сада се већ увелико прича о припремама за нови матурски бал, крајем маја. Још једна генерација испуњава свој задатак.



ПОРУКА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ ЂАЦИМА

Случајан сусрет са председником Србије Борисом Тадићем употпунио је доживљај напетог тениског меча између Јанка Типсаревића и Сомдева Девермана. Отишле смо на меч тениског турнира *Serbian Open*. Потражиле смо своја седишта и пријатно се изненадиле када смо виделе ко седи на месту до нашег – председник Србије! Прво нам је било непријатно да седнемо баш до њега, узврателе смо се, мислиле смо да смо погрешиле место. Провериле смо, на добром смо месту. Очекивале смо да председник државе седи у посебној ложи, и да меч посматра издвојен од „обичних људи“.

Убрзо смо се увериле да је председник „обичан“ човек, љубазан и заинтересован за разговор.

„Добар дан, председниче. Како сте?“, прва се снашла Вања. „Добар дан, децо“, отпоздравио је са осмехом господин Тадић. „Мало свог слободног времена искористио сам да дођем овде и бодрим наше тенисере Новака Ђоковића и Јанка Типсаревића.“

Председник се заједно са публиком радовао и славио сваки освојени поен, али се и љутио када наш тенисер погреша.

„Децо, како сте ви? Укоју школу идете, какви сте ђаци?“, заинтересовао се председник.

„Идемо у Основну школу „Бановић Страхиња“ на Бановом брду. Добре смо ученице“, одговорила је Милица.

Ања је испричала председнику о свом учешћу на републичком такмичењу, као и о другим успесима ђака из наше школе.

„Свака част,“ одушевљено је рекао господин Тадић, „тако ћете и успети у животу.“

Председник је поручио: „Учите! Увек се борите за своја права и размишљајте исправно. То ће вас довести до успеха.“



Вања Кончаревић, Ања Шапоњић и Милица Вукмировић VII/4



Цез оркестар



Две девојке за клавиром

ЈОШ ЈЕДНА НАГРАДА ЗА НАШУ НАСТАВНИЦУ МАТЕМАТИКЕ

Прошлогодишњој награди коју је освојила за своју слику, уље на платну, акт *Огледало*, наша наставница математике, Мирјана Кнежевић, ове године додала је још два велика признања. На ликовном конкурс *„Jazz – уметност која не бледи“*, освојила је специјалну награду за слику *Цез оркестар*, а за учешће на 56. мајским сусретима књижевно-ликовних аматера добила је похвалу за слику *Две девојке за клавиром*.



ВЕСПИ из школе



ЕТНО МУЗИКА

Етно – певачка група наше школе, коју води професор Тамара Комазец, учествовала је у прослави 40-годишњице Клуба пензионера Чукарице. Наступ је био 15. децембра 2010. у Културном центру „Чукарица“. Још један наступ имали су 30. марта 2011. у Клубу пензионера у Светогорској улици, поводом манифестације „Међугенерацјски JAZZ“. Публика је с великим одушевљењем поздравила наступ етно-певача. Били су радосни зато што, како су објаснили, немају често прилику да слушају овакве песме.



НОВИ СПАЊОВНИЦИ У ШКОЛИ

Ученици 1. разреда у боравку, који воде учитељице Ивана Станосевић, Невена Николић и Ивана Ивковић, приредили су продајну изложбу украсних предмета које су сами направили. Прикупљени новац искористили су за куповину животињица које су поклонили школи. У школским тераријумима настанили су се по једна чинчила, леминг, сиријски хрчак и две рибице. Деца им се веома радују, често им прилазе и играју се са њима.



Лука Алексић VIII/3

СУСРЕТ СА ДЕЦОМ СА ПОСЕБНИМ ПОТПРЕБАМА

У организацији Центра за заштиту особа са посебним потребама „Путоказ“, ученици III/3, заједно са својом учитељицом Мирјаном Миленковић, учествовали су на 7. „Божићном Благодејанију“. Овај сусрет уприличен је 22. децембра 2010. у атријуму Етнографског музеја у Београду. Програм који су приредили наши трећаци, увеселио је њихове другаре, те ће дружење поновити 25. маја у Галерији „73“.

ШАХОВСКИ ВЕЛЕМАЈСТОРИ ИГРАЈУ СА НАШИМ УЧЕНИЦИМА

Посетили су нас мајстори шаха. Господин Небојша Баралић (ЗУОВ) и госпођица Анђелија Стојановић, велемајстор и трострука првакиња Србије у шаху, дошли су у нашу школу 28. децембра. Госпођица Стојановић је играла симултанку на 30 табли са нашим ученицима и нашим гостима, шахистима из Основне школе „Мирослав Антић“ и Математичке гимназије.

Интересовање је било велико, ђаци су били срећни што су имали ту част да играју са велемајстором. Успешни су били Александра Јањић V/2, Илија Мартиновић и Вељко Поповић VII/2 и Миљан Васиљевић VIII/4 зато што су изборили реми у партији са државном првакињом.



ДОЂИ, ДА ИДЕШ МОЈОМ ШКОЛЦИОМ ...

Овако се зове представа коју су извели чланови драмске секције ученика II разреда у боравку. Секцију воде учитељице Наташа Божић и Јелена Гргур. У кореографијама су учествовала и деца чланови ликовне секције коју води учитељица Гордана Миловановић. Представа је 29. децембра 2010. на сцени у Свечаној сали изведена у два термина. На првом извођењу у публици су били ученици, а на другом родитељи. Оба пута сала је била препуна, а учесници су добили велики аплауз и позвани су на бис. Представа је осмишљена у циљу промовисања наше школе.



ПРОДАЈНА ИЗЛОЖБА РУКОПВОРИНА

Међународни празник жена, 8. март, био је одличан повод да прикажемо своје умеће у прављењу фигурица. На часовима Цртања, сликања и вајања, заједно са нашом наставницом Јеленом Јањић, правимо различите, занимљиве фигурице од глине, маштовите честитке, необичне корпице, свећњаке и друге украсне предмете. **Ана Златанов, Анка Станковић, Тамара Милошевић и Ема Вуков**, ученице одељења V/1, организовале су продајну изложбу направљених радова. Интересовање за изложене предмете било је велико. Од прикупљеног новца купили смо материјал потребан за рад, а овакву изложбу организоваћемо и наредне школске године.



ЦРТАЊЕ, СЛИКАЊЕ И ВАЈАЊЕ

Ученици петог разреда који похађају часове из овог предмета, посетили су изложбу у Галерији „73“ под називом „Креативна радионица“. Видели смо многе занимљиве радове урађене од различитих материјала. Задивила нас је кућа направљена од сапуна, шољица кафе нацртана кафом, комбинације дрвета и крпица којом настају веома маштовите скулптуре.

У сусрет најрадоснијем хришћанском празнику, Ускрсу, учествовали смо у традиционалном осликавању ускршњих јаја. **Јована Обрадовић V/1, Ана Златанов V/1 и Ивона Стојановић V/4** су у Конаку кнегиње Љубице маштовито осликале керамичко јаје. Учествовала су и деца из других градова Србије и са Косова.



Миа Стевановић VII/2

ОСНОВНА ШКОЛА „БАНОВИЋ СПРАХИЋА“ – ВЕЖБАОНИЦА ЗА СТУДЕНТЕ

Ове школске године успоставили смо сарадњу са Учитељским факултетом Универзитета у Београду. Студенти овог факултета биће у прилици да своје часове хоспитовања, из предмета Свет око нас, изводе у одељењима нижих разреда наше школе. Сарадња две образовне установе велико је признање за нас, зато што смо баш ми одабрани међу многобројним београдским школама.

У КОРАК С ВРЕМЕНОМ

Оно што смо годинама планирали, сада је спроведено у дело. Реч је о електронској обради података која подразумева стручну обраду публикација, монографија у електронској форми. Тиме ћемо добити базу података, што ће омогућити и лакшу евиденцију библиотичког фонда. У овом информатичком времену наша школа стаје раме уз раме са најсавременијим европским школама.

У циљу осавремењавања наставе у основним школама, Министарство телекомуникација обезбедило нам је дигиталну учионицу са 25 радних места. Учионица је превасходно намењена настави информатике, али је доступна и за све остале предмете.

Добили смо и две електронске табле које ће бити коришћене у презентацији наставних садржаја. Табле су поклон Скупштине града, Градског секретаријата за образовање. Овакве табле имају елитне образовне установе као што су Математичка гимназија, Машински факултет.

Вести приредили: Ема Вуков, Јована Обрадовић V/1, Марко Пијевац V/2, Наталија Јагличић, Милица Вукмировић и Теодора Младеновић VII/4



РАДОСТИ ЕВРОПЕ

Међународни фестивал *Радост Европе* одржаће се од 1. до 6. октобра 2011. Наша школа ће бити један од домаћина манифестације. Припреме су већ почеле.

Школски новинари током месеца маја учествују у новинарским радионицама у Дечјем културном центру. Радионице води Јасминка Петровић, дечји писац. Ученици ће учити о новинарским техникама, коришћењу различитих извора информација и многим другим занимљивим стварима. Циљ ових радионица је да се ученици оспособе да буду репортери са фестивала, а њихови радови биће објављивани у новинама, на радио и телевизијским станицама.

Генерална скупштина УН прогласила је 2011. годину **Интернационалном годином шума**. Одбор манифестације Радост Европе због тога се одлучио да тема овог фестивала буде „Кад би дрвеће ходало“, по називу песме дечјег песника Григора Витеза. У летњој учионици наше школе 16. маја одржаће се Еколошка радионица на којој ће учествовати ученици V и VI разреда. Тема је Креативна рециклажа, а ученици ће научити како да од дрвета, лишћа, цвећа, праве разне маске и костиме за карневал Радости Европе. Радионицу води сликарка Катарина Булајић, сарадник Ликовног атељеа Дечјег културног центра.



Одржана прва од пет новинарских радионица у циклусу „Буди репортер Радости Европе“

УЛАЗАК У СВЕТИ НОВИНАРСКИВА

Прва сунчана, мајска субота била је добар знак. У Дечјем културном центру окупила се група старијих основаца из разних београдских школа. Све их повезује интересовање за магију писане речи.

Вођа радионице, Јасминка Петровић, дечји писац, на све нас оставила је снажан утисак својом отвореношћу и креативношћу. Упутила нас је у вежбу брзине изражавања речима, концентрације и преношења утисака у писану реч. Први задатак који нам је задала био је да се распоредимо у круг, потом нам је дала упутства како да се испремештамо, и убрзо смо склопили нова познанства. Интервјуисали смо нове другаре, мењали улоге, правили новинску редакцију, извештавали.

За мене и Марка Пијевца, као представника наше школе, ово је изузетно занимљиво и корисно искуство. Радујемо се наредној суботи и нестрпљиво чекамо да сазнамо шта ћемо још научити.



Ђорђе Мухић VI/1

С лева на десно Весна Крњић Митровић, организаторка манифестације, Јасминка Петровић, дечји писац, Марко Пијевац и Теодора Младеновић, и Олга Вучков, организаторка Манифестације



ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

На 1. Конститутивној седници Ђачког парламента изабрано је ново руководство. За председника, већином гласова, изабрана је **Доротеа Ранковић VIII/1**, а за заменике **Катарина Слијепчевић VII/2** и **Милица Миленковић VII/4**.

Представници ученика у Ђачком парламенту у овој школској години организовали су низ акција.

Учествовали смо на Међународном фестивалу екологије „Greenscreenfest”, који је одржан 17. новембра у Центру „Сава“. Циљ овог фестивала био је подизање еколошке свести код ученика и позив да више пажње посветимо заштити наше планете. Активно смо учествовали у радионицама које су припремили ученици ОШ „Владислав Рибникар“ и ОШ „Стеван Сремац“, а затим смо погледали филм *Ера глупих*.

Пред крај 2010. године уприличили смо посету Дому пензионера Чукарице. Желели смо да увеселимо и обрадујемо наше старије суграђане. Приредили смо мали концерт, однели пригодне поклоне и помогли у кићењу јелке. Домаћини су нас топло дочекали и били су радосни због наше посете.

Погодила нас је вест о катастрофи која је задесила Јапан. У знак подршке несрећном јапанском народу, посетили смо амбасаду Јапана и уписали се у књигу жалости. Са нама су кренули и малишани из вртића „Чили Вили“ са Бановог брда. Ми смо оставили цвет, а предшколци своје цртеже са темом Јапана. Сусрет са младим Јапанцима, који су се затекли пред амбасадом и дубоким наклоном изразили захвалност, био је дирљив.

На нашу иницијативу, омогућено нам је да за време школских одмора уживамо у музици која се пушта преко школског уређаја.

У плану имамо још много акција.

Милица Миленковић VII/4
Ања Шапоњић VII/4

Фестивал



кологије

Пред амбасадом Јапана



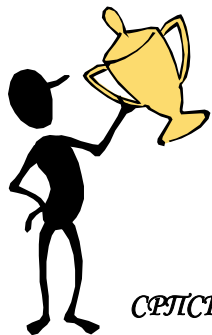
Анђела Златић V/2



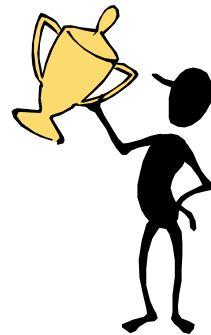
Бојана Андрић V/1



Исидора Комленовић V/3



ТАКМИЧЕЊА



СРПСКИ ЈЕЗИК

На општинском такмичењу **Катарина Лазих** V/4 освојила је 1. место, а на градском 2.

Никола Булат V/1 је са освојеним 2. местом на општинском такмичењу обезбедио учешће и на градском.

Андријана Остојић VI/3 освојила је 3. место на општинском такмичењу.

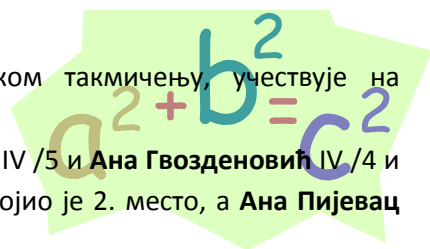
Ана Ванзо VIII/4 освојила 3. место на општинском, као и **Марко Ранђеловић** VIII/4 и **Сара Николић** VIII/2.

Општинско такмишење младих рецитатора и ове одине одржано је у нашој школи. Наши представници били су **Страхиња Ристић** III/1 и **Катарина Лазих** V/4.

МАТЕМАТИКА

Андријана Станишић VI/2 1. место на општинском и градском такмичењу, учествује на републичком такмичењу.

На општинском такмичењу 1. место освојиле су **Јелена Живановић** IV /5 и **Ана Гвозденовић** IV /4 и учествовале на градском такмичењу. **Андрија Стефановић** IV/5 освојио је 2. место, а **Ана Пијевац** IV/5 3. на општинском такмичењу.



ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Лука Алексић VIII/3 заузео је 2. место на општинском такмичењу, а на градском такмичењу рангиран је међу првих 50.

Треће место на општинском такмичењу и учешће на градском имали су: **Ана Нинковић** VIII/1, **Нина Радуловић** VIII/2, **Ксенија Тајсић** VIII/2 и **Јован Здравковић** VIII/3.

ИСТОРИЈА

На општинском такмичењу сви наши ученици освојило су 3. место.

Петаца: **Никола Булат** V/1, **Димитрије Николић** V/1, **Марија Нинков** V/4 и **Катарина Лазих** V/4. Седмаца: **Андреј Никитин** VII/2 и **Милан Јеремић** VII/2. Седмаца у обезбедили учешће на градском такмичењу.

Лука Алексић VIII/3 освојио је 3. место на републичком такмичењу, за израду компјутерске игрице „Владари Србије на временској ленти“.

ГЕОГРАФИЈА

Александра Стефановић VII/2 заузела је 1. место на општинском и 2. место на градском такмичењу. На републичком нивоу Александра се такмичи 15. маја у Врбасу.

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК

Ђорђе Јозић VIII/1 освојио је 3. место на општинском и 1. на градском такмичењу, а на републичком, одржаном 7. маја, заузео је 3. место.

БИОЛОГИЈА

И ове године били смо домаћини општинског такмичења из биологије. Резултати су одлични: 1. место освојиле су **Дијана Мандић** VII/2 и **Милена Живановић** VII/1, 2. место **Миа Стевановић** VII/2, **Мирјана Воларов** VIII/3 и **Вања Манасијевић** VIII/4, а 3. место **Доротеа Ранковић** VIII/1 и **Сара Николић** VIII/2. Ови ученици учествовали су на градском такмичењу.



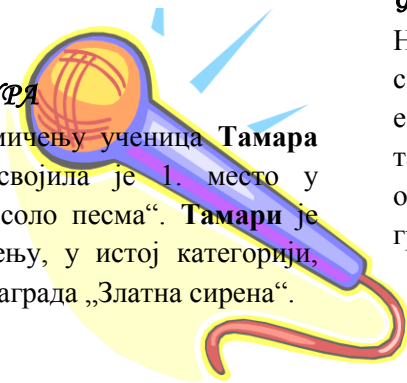
ФИЗИКА

Ове године наша школа имала је 37 учесника на општинском такмичењу из физике. Најбоље су, ипак, прошли: **Вељко Поповић** и **Софија Димитријевић** VII/2, **Теодора Даскаловић** VII/3, **Милица Миленковић** VII/4 и **Ања Шапоњић** VII/4, они су сви учествовали и на градском такмичењу. **Ања** и **Милица** из VII/4 добиле су похвалу на градском такмичењу, те су 16. априла у Бањи Ковиљачи учествовале на републичком такмичењу.

Лука Алексић VIII/3 и **Иван Пантовић** VIII/4 добили су похвалу на општинском и учествовали су на градском такмичењу.

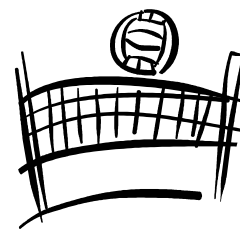
МУЗИЧКА КУЛТУРА

На општинском такмичењу ученица **Тамара Милошевић** V/1 освојила је 1. место у категорији „Забавна соло песма“. **Тамари** је на градском такмичењу, у истој категорији, припала специјална награда „Златна сирена“.



ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Наши осмаци такмичили су се у екипним спортовима. Мушка фудбалска и кошаркашка екипа заузеле су 2. место на општинском такмичењу. Одбојкаши су освојили 3. место, а одбојкашице 4. Све екипе учествовале су на градском такмичењу.



ТЕХНИЧКО и ИНФОРМАТИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

На општинском такмичењу из Познавања саобраћаја екипа ученика 5. разреда наше школе освојила је друго место (**Ема Вуков**, **Вељко Арсић**, **Никола Банковић** из V/1 и **Дуња Мостарац** V/3). Појединачни пласмани - **Вељко Арсић** освојио је 3. место, **Јована Арсић** VII/2 1. место, **Теодора Даскаловић** VII/3 3. место. Вељко и Јована учествоваће на градском такмичењу 21. маја.

ИНФОРМАТИКА

Лука Алексић VIII/3 освојио је 1. место, док је **Милош Рачић** V/4 освојио је 3. место на општинском такмичењу. Обојица су учествовала на градском такмичењу.

ШАХ

На општинском такмичењу **Миљан Васиљевић** VIII/4 и **Катарина Томић** VI/3 освојили су 1. место, **Наталија Јагличић** VII/4 3. На градском такмичењу **Миљанов** пласман је 9. место у граду, **Наталија** – 15. место, а **Катарина** 18.

РИТМИЧКА ГИМНАСТИКА

Ритмичарке 3. и 4. разреда освојиле су 1. место у програму *Групне вежбе Ц*, а ритмичарке 1. и 2. разреда у истој категорији освојиле су 2. место.



И овог 27. јануара школским ходницима одзвањали су свечани звуци Светосавске химне. Још једном смо се подсетили завета који је Свети Сава оставио у аманет своме роду. Пре готово осам векова Свети Сава нам је одредио пут којим идемо, језик којим говоримо, писмо којим пишемо и крст којим се крстимо. Све то је у нама и ништа од тога не можемо да изгубимо, једино ако изгубимо себе.

Приредба у славу нашег великог светитеља почела је Химном Светом Сави коју је отпевао хор, под управом професорке Тамаре Комазец. Након тога је, према традицији, директор школе, господин Горан Вилотијевић, заједно са свештеником Чаславом, пресекао славски колач и освештао славско жито.

Пригодни заједнички програм извели су ученици нижих и виших разреда, чланови драмских секција, који су припремиле професорке Мирјана Терзић и Владислава Ђурковић.



ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ

ЛИК КОЈИ ЈЕ НА МЕНЕ ОСТАВИО НАЈЈАЧИ УПИСАК

Мој омиљени лик из књиге није ни маштовита и радознала девојчица Алиса из земље чуда, ни тужни Мали принц са непознате планете. То је главни јунак романа „Бела Грива“, дечак Фолко.

Фолко је дванаестогодишњи дечак. Живео је са млађим братом и дедом Еузибијем у старој породичној колиби. Имао је црну, оштру косу, тамне очи и тамнан тен. Због великог сиромаштва носио је поцепане панталоне и старе блузе. Често је ишао бос. Он је вредан дечак, нежнога срца. Осећајан је, добронамеран, поносан, истрајан и храбар.

Фолко се заштитнички односио према млађем брату. Волео га је, бринуо о њему и свако вече му је причао приче за лаку ноћ.

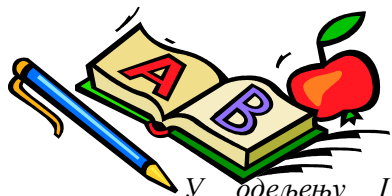
Поштовао је и волео свог деду Еузибија, старог рибара. Свако јутро је устајао први, ложио ватру и кувао кафу. Са дедом је крпио стару рибарску мрежу и ишао у риболов, иако то није волео.

Фолко се дивио старом, искусном гардијанцу Антонију. Сваку његову реч је упијао и желео да буде као он када порасте. Иако је разлика у годинама велика, они су били пријатељи, јер их је повезивала љубав према дивљим коњима.

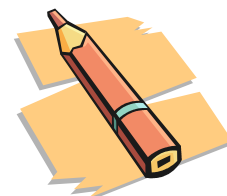
Дечак Фолко је изнад свега заволео дивље ждребе Белу Гриву. Према свом четвороножном пријатељу био је нежан и добронамеран. Разумео је његову потребу да слободно јури преријом. Показао је да се пријатељ не оставља у невољи. Ишао је неустрашиво кроз блато и кроз ватру да спаси свог поносног неукротивог пријатеља. Фолко и Бела Грива су заувек нестали у вртлозима Роне.

Био сам тужан када сам прочитао ову књигу, али мислим да сви ми можемо много да научимо од доброг и племенитог дечака Фолка.

Вук Радивојевић IV/2



КЊИЖЕВНИ ТАЛЕНТИ



У одељењу IV/5 има много ученика надарених за лепо писање. Учитељица **Далиборка Бербер** предано негује и развија њихов таленат. Она води и литерарну секцију млађих ученика. Њени ученици веома су активни. Учествовали су у емисији *Радионица под отвореним небом*, која ће бити емитована почетком јуна на телевизији РТС. Чланови секције прихватили су се и великог подухвата и раде на писању књиге за децу. Прича је скоро готова, а планирају да ту књигу дају и у штампу.

Међу ауторима књиге наћи ће се: **Јелена Живановић, Нина Маровић, Ана Пијевац, Мима Јеремић, Теодора Мирјанић, Милица Милојковић, Павле Цвејић, Данило Станимировић, Невена Ковачевић и Маша Хаџи-Ристић**, сви из IV/5.

Личност којој се дивим

Мој деда се зове Душан. Надимак му је Душко.

По средини главе је ћелав, а са стране има седу косу. Средњег је раста.

Понекад уме да буде веома чудан, јер своје личне ствари оставља на врло невероватним местима. Једном приликом сам гурну руку у џеп од његовог сакоа и ту нашао зубе, тј. протезу!

Воли да прича шаљиве приче из свог детињства, као на пример, када је једна бака дувала у сијалицу како би је угасила и на крају је срушила варјачом. Или када је сељак завезао козу за рампу, рампа се подигла, а коза била обешена.

Међутим, по причању измишљених прича невероватно је досадан. Нон-стоп прича причу о неким колима која су зарђала.

Синоћ, када сам га звао да му кажем да ћу писати о њему, рекао ми је: „Морам да пазим шта причам пред тобом!“.

Једино што ми се код њега не допада је то што стално срце супу. Док је бака била жива, често га је опомињала да то не ради. Деди је то у једном тренутку досадило и рекао је: „Их, по как`им сам ја хотелима јео!“.

Такође ми се не допада то што кад год каже: „Видећемо!“, то значи – НЕ.

Али, и поред ових мана, деду волим и мислим да би свако хтео да има таквог деду.

Павле Цвејић IV/5

ВИДИМ СРЦЕМ

Срце није само орган који пумпа крв кроз наш организам. Оно реагује на спољни свет и као да види и чује све.

Лепе ствари чине да нам је топло око срца. Та топлота нас облива и чини да се понекад зарумене наши образи. Као када нешто добро урадимо, па нас сви похвале, или када видимо симпатију у школи на одмору. Срце поскочи, постане топло и позове успаване лептириће у стомаку.

Када се деси нешто тужно, срце се растопи и позове сузе. Тада чинимо све да схватимо ту тугу и да му помогнемо да се не сломи на комаде попут слагалице.

Ако се уплашимо, срце као да се заледи. Време и сваки покрет стану на секунд. Срце се шћућури, престане да куца и чека да опасност прође.

Срце види и осећа све. Као кутија чува наша драгоценост осећања из прошлости која пажљиво слажемо и правимо места за нова. Ту је све оно што нас брине, радује, ведри и облачи. Срце је велико и може да прими сву тугу, бол, срећу, радост, смех и сузе. Оно види што ми не примећујемо.

Крхко – а јако, мало – а велико, срце је огледало наше душе.

Маша Хаџи-Ристић IV/5

ЗАР ЈЕ ТЕШКО ЗАЉУБИТИ СЕ?

Да ли је тачно да је заљубити се тешко?

Није, а обрнуто мисли збуњен неко.

Можда се они једноставно плаше, али ако престану, срећа ће стално да им маше.

Да би знали, треба да имају свемоћна крила, да је заљубити се лепо и нежно као свила. Највећа лепота је да имаш неког ко ти се свиђа и ко само тебе жели стално да виђа.

Довољно је само да имаш лептириће у стомаку и осетићеш љубав велику и јаку. Запитаћеш се да ли је то могуће, док ће ти срце постајати све веће.

Зар је тешко заљубити се? Питам оне који не отварају своје срце. Најлепше богатство љубав је, она треба да обасја и усрећи све.

Мима Јеремић IV/5



МОЈА СРОДНА ДУША

Можете рећи да сам сувише млад,
да сигурно не познајем љубав праву;
али су моје очи сијале топлотом душе
заљубљене,
а и од усамљеног срца
горке сузе пролиле.

Можете рећи да сам сувише романтичан,
да сигурно не постоји љубав таква;
али знам да тамо негде, иза далеког
хоризонта,
моја вољена стоји сама,
и преко највиших гора
и најдубљих мора
своју љубав мени нежно шаље.

Можете рећи да сувише маштам,
да се сигурно никад неће остварити снови моји;
али знам да чак иако се још не познајемо,
наши путеви ће се једнога дана укрстити
и наша срца мирно куцати на свом правом месту,
једно до другог
заробљена у вечном загрљају.

Иако кад погледам око себе видим само
свет пун лажи, мржње и похлепе;
и гледам само како слепи воде слепе,
знам да тамо негде, иза свог тог мрака,
под благим светлом сунчевих зрака,
довека ме,
моја једина, моја сродна душа,
стрпљиво чека.

Лука Алексић VIII/3

ВОЛИМ ТЕ

Свакога јутра доручкујем њен поглед,
сваке ноћи сањам њен осмех.
Небо сам прогласио за кревет,
њена рука сада ме води кроз олују.
Моје срце заробљено је
кристалима који сијају њеним осмехом.
Пловим у бујици слика из снова...
Моја је јава пена успомена,
мириса њене косе,
случајних додира њене руке.
Стрепња и страх створили су океан који до
најтамнијих дубина
потапа две речи:
ВОЛИМ ТЕ.

Милан Рогић VIII/3

ТВОЈЕ ОЧИ ТАМНЕ

Ноћ се спустила к'о осека к' мору бисера
и сунце изашло.
У то време моје срце је само тебе баш
тражило и нашло.
У глави ми вртлози, у стомаку лептири
што лете за тебе.
И желим да покажем и желим да
узвикнем:
„Волим само тебе!“
Као крв црвена, слатка и тајанствена,
течеш ми кроз вене.
И те твоје очи тамне свиђају ми се онако
заљубљено смене.
Хајде, загрли ме снажно као никада пре,
као пчела цвеће.
И док будеш живео, мораш знати, као ја
нико волети те неће.

Доротеа Ранковић VIII/1

МОЈИ НЕМИРИ...

Плашим се...

Све је чудно, брзо, бесмислено, не знам шта да мислим.

Све више ми се намеће питање о одрастању. Песмом Љубав Мирослава Антића све ми се помутило. Раније сам безбрижно јурила ка одрастању, ка жељи да будем велика. Случајно сам пронашла дневник моје сестре који је писала када је имала тринаест година. Последња реченица у том дневнику гласи: „Плашим се одрастања!“.

Дуго сам размишљала, налазим се на раскрсници, а ни сама не знам шта хоћу. С једне стране хоћу да носим штикле, да се шминкам, да имама дечка, а са друге стране, знам да тиме завршавам своје детињство. Одрасли причају како им је жао што су прерано похрили у свет „великих“.

Сада се ја плашим одрастања, покушавам да му се одупрем. Мислим да сам још увек то ја, шарена, безбрижна и луда.

Време тече пребрзо.

Миа Угреновић VII/4

Моја генерација је 1996. Ове године свако одлази на своју страну, настављамо свако свој живот. Растајемо се.

Провели смо 8 година заједно. Недостајаће ми оно што познајем, они које знам. Одувек сам мислила да ће ми бити лакше да одем, да се нећу освртати на све што је иза нас... Погрешила сам. Не знам како да оставим све оне са којима сам делила и добро и лоше претходних година. Једна страна ми говори да идем и да треба да будем срећна, а друга ме вуче и говори да не треба да напустим оне које волим. Иако знам да морам отићи, желим да уживам још мало. Из целе генерације, највише ће ми недостајати моје одељење. За њих сам везана сећањима, успоменама и многим доживљајима. Њихови ликови остаће урезани у мом сећењу, мом животу. Имам осећај као да се заувек растајемо. Виђаћу их још, али нећу више делити клупу и учионицу са њима, нећемо се забављати више као сад. Сећаћу се и школе, свих наставника, моје разредне Марине која ме је увек подржавала и саветовала. Мислим да ћу сваки слободан тренутак користити за то да ме наставници не забораве, да долазим у своју основну школу. Бар ћу се у тим моментима сећати свог одељења и тога како смо одговарали, тријумфовали и били поражени, како смо увек у свему били заједно, како је свачија добра оцена била радост за све...

Никада не желим да забаровим све оно што смо овде доживели и желим да наставим да верујем у ону народну пословицу: „Од колевке па до гроба, најлепше је ђачко доба“.

Сара Њиколић VIII/2

Тешко је почети нешто што нема крај. Покушавам да не размишљам о овој киши која ми све ремети. Да скратим – заљубљена сам!

Ипак, морам да признам да ни ово није баш најлепши осећај. Можда некеме јесте... Не знам да ли су и тебе нечије плаве очи подсетиле на сјај, дубину. Сваки пут када се насмеје, то обећава сунчан дан, без обзира на то да ли је снег, киша... Колико бих само волела да сањам исти сан – да и он чезне за мном.

Када га сретнем, не могу да се контролишем. Сва уздрхтим. Плашим се да он не примети тај немир који ме обузме. Другарице ми кажу, а знам и сама, да се чудно понашам. Нисам ја крива! Нисам крива што ми његов мио лик не излази из главе... И што не слушам родитеље... И што се нервирам... Плачем без разлога... Нико ме не разуме! Можда ти хоћеш, а можда се и ти већ чудиш. Добро, признајем, и ја се самој себи чудим. Како је могуће да ми се баш он заглавио у глави? Зашто не неко ко исто осећа? То би било лакше. И, и даље мислим да живот увек мени окреће леђа. 'Ајде, разумем живот, али он? Зашто?

Морам да ти признам да си једини који ме је саслушао до краја. Уствари, нема краја, не... И никакао да нађем утеху. Само се још више кидам. А он само стави руке у цепове, звиждуће ипрође поред мене хладно. Тужно!

Не могу више да се нервирам. Увек иста прича. Јесте, лакше ми је сада када сам ти ово испричала. Знам да ће овако бити све док се не заљубим срећно.

Милица Миленковић VII/4



<3 te - volim te

Ae- hajde

BBDK - Banovo brdo- donji kraj

BBGK - Banovobrdo - gornji kraj

Bff - best friend forever

(prijatelji zauvek)

Brт - brate

Btw - uostalom (By the way)

Bzv - bez veze

DbI - budala

Dja - sviđa mi se

Dns: danas

Dz - domaći

E - znak pozdrava

Falla - hvala

Kkdn - kako da ne

LoL - smejem se naglas

Ljtp - ljubim te puno

Ma ha! - važi, kako da ne

Mn - mene

Mng - mnogo

Msm - mislim

Ndja - ne sviđa mi se

Nemo - nemoj

Neš - nešto

Niš - ništa

Nmg - ne mogu

Nmp - nemam pojma

Nmž - ne možeš

Nnc - nema na cemu

Npr - na primer

Odg - odgovori

Ofc - naravno (od engleskog Of course)

Ok - u redu

Omg - Bože! (od engleskog Oh, my God!)

Oš, osh - hoćeš

Pls - molim te

ШТА БИ ВЕЛИКИ ВУК КАРАЦИЋ РЕКАО КАДА БИ ОВО ВИДЕО?! Да ли је тачно да, са напретком технологије, застрањује наш језик? И говорни, и писани.

Они који овако пишу правдају се тиме штојето „брже, ефикасније“. У реду, тежимо језичкој економији, ништа ново. Међутим, поента је у томе да се економисање сасвим упростило – са што мање РЕЧИ, ГЛАСОВА?! - изразити мисао. И мисао је огољена; нема више китњастог описивања свакодневних ситуација. И реч више није реч, већ је и она рањена, скраћена – постала је инвалид, те храмље.

Нове генерације су под великим утицајем енглеског језика. Велики број скраћеница које ученици користе у међусобном дописивању потиче од енглеских речи. Овакав начин дописивања и настао је под истим утицајем. Пре неколико година примећено је скраћивање назива познатих продавница одеће. Најчешће се реч скраћује тако што се једноставно изостављају вокали (Теранова – TRN, Манго – MNG, Кортефил КТФ). Они који се на овакав начин писмено изражавају, одлично се разумеју. Чак су и правила успостављена, и она су брзо и лако усвојена. На срећу, овакво писање заступљено је само при електронском дописивању.

Pravila pisanja Š- sh/ss, Ć - c/tj,
V- w, Ž -zh, Č - ch, Ѓ - dj/d.

Rofol - valjam se odsmeha

Sk - škola

Vcrs- večeras

Vrv - verovatno

Vtp - volim te puno

Stv - Stvarno

Swt - sweet (Slatko)

Tb - tebe/tebi

Tnx - hvala (od engleskog

Thank you)

Z me - zovi me

Zab - zaboravio/la sam

ZeZ - šalim se

Znm - znam



SMAJLI :

xD :)) :((:* ;) :D :P
o.O -- -.' :0 ^^
^ _ * _ :3 :V
:| 3:) O:) ~.~ :/
<3(srce)

**By:Kiu (Uros , Uki)
UrošMilojkovicVII/4
IvanaSente VII/2**



ЛЯПСУСИ

Умотворенија која је записала
Исидора Зимовић VII/3

А НА ВЕРОНАУЦИ ...

Хришћанство је Божићка вера његови следбеници су били апострофи. Обесили су га на крст.

Божић се слави као почетак нове ере. Христа су разепели на крст.

Шта је хришћанство?

Хришћанство је католичка религија коју проповеда Мухамед на православни начин!!!

Милан: „Житије су колачи.“

Ловачки пси су они који лове „ловце“.

Је л' си некад пробала тикву од бундеве?

Ђорђе: „Слоновача је месо од слона.“

Милена: „Сад је сибиларизација (систематизација).“

Морал је море са ластама.

К'о да има коријер (каријес).

Хаљина је свилене боје.

Дипломатија је када људи дипломирају.

Чиновници су они који имају чинове.

Наставник : „Које је он онда расе?“

Силвија: „Па мелем (мелез)!“

Милена: „Бамби црнац“. (Банту црнац из Африке)

Милена: „Ептилептични напад“. (епилептичан)

Замисли ја сад скочим с пајдобраном (падобраном).

Милена, немој, престани `оћу да сиђем са клацкалице, ушла ми је коса у длаку!

Шта су бројеви?

Милан: „Па... 1,2,3,4,5.....“

Шта су прилози?

Никола : „Кечап, сенф, мајонез, кајмак...“

Шта су узвици?

Никола: „То су речи које упозоравају на опасност.“

Која је врста речи ЦРН?

Марко: „То је боја.“

Шта су загонетке?

Страхиња: „То вам је оно – шта је то мало, плаво, црвено.“

Наставница немачког: „Данило, прошло време глагола ићи!?“

- Геићи!

НАУЧНЕ ИСТИНЕ

Шта се вари у устима?

У устима се вари зглоб!

Који су делови зуба?

Корен, круница и каријес!

Кости лица су: чеоне, јагодичне и карличне!

Рашириле су нам се зеленице (зенице).

Милица: „Сећаш ли се када смо били на Средоземном језеру (Сребрном језеру).“

То је понедељцима!

Небојша: „Хтео сам, ал' се нисам сетио.“

Наставница: „Иди па ти питај закон!!!“

Наставница Јасна: „Данас радимо звезду!“

Милан: „Ма ја не знам ни С од звезде.“

Наставница: „Знаете ли које су болести зависти? Дрога...“

Станко: „Компјутер, телевизор, фејсбук....“

Наставница: „Какав је још метал?“

Силвија: „ПЛАСТИЧАН!!“

Наставница је писала на табли:

„Ах...сударила сам се са насловом!“

Мусић Купусић.

Ich heiße Mrdjan Jozić und ich bin 11 Jahre alt. Ich lebe in Serbien, in einer großen Stadt namens Belgrad. Meine Straße ist P. Todorović. Ich habe einen älteren Bruder. Sein Name ist Djordje. Wir beide gehen in eine Musikschule. Er spielt Klavier und ich Gitarre. Mein Hobby ist Computer spielen und Bücher lesen. Ich gehe in die fünfte Klasse der Grundschule „Banović Strahinja“.

Mrdjan Jozić V/3

Ich möchte eine Schule ohne schlechte Noten besuchen.

In solcher Schule gibt es keine Hausaufgaben. Alle Schüler kommen jeden Tag gern zum Unterricht. Ich möchte einen Sportplatz haben und lange Pausen, dass wir dort austoben können. In meiner Traumschule gibt es keine Strafen und kein Sitzenbleiben. Es wäre gut, wenn wir mehr Klassenfahrten machen. Wir möchten auch öfter Museen und Ausstellungen besuchen. Kino - und Theaterbesuche mögen wir auch gern.

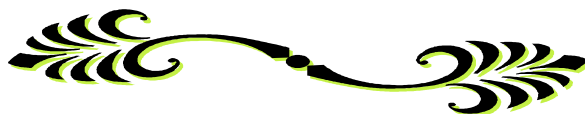
Nikola Damjanović VIII/2

Meine Traumschule

In meiner idealen Schule gibt es keine Kontrollübungen. Und, du kannst beschließen, welche Fächer du lernen wirst. Die Pausen wären länger. Wie hatten viele Ausflüge und Klassenfahrten. In meiner Traumschule gibt es keine Hausaufgaben und keine Lektüre. Die Schüler hatten mehr Sport und Osterferien wären länger. Am Freitag beendet der Unterricht früher.

Schade, dass es so schöne Dinge nur im Traum gibt.

Ana Škundrić VIII/3



A thief in action

It was a cold chilly evening. I had a headache so I decided to take a walk through the park. I grabbed my coat and scarf and went out.

As I was walking through the park, I felt a cold breeze ruffling my hair. It was getting colder and colder, so I decided to go home. I sat down on a park bench to tie my shoe lace when suddenly I heard the sound of a fire alarm. It was coming from a nearby jewelry store. I walked up to the store and I immediately noticed that the store counters. Suddenly, there was a crash. I peeped out of my hiding place and saw a man in black standing at the door. I couldn't see his face because he had a burglar mask, but I noticed that he was carrying an axe and a big box of tools in his left hand. I was so scared and my heart was beating so fast that I thought it was going to jump out of my throat. I watched the man in fear.

He came up to the counter where I was hiding behind and he started to open his tool box. He took out a special silver knife and he started to cut through the glass on the counter. His actions were silent and I was scared not to make a noise. The thief then opened his bag and started to put the jewels and diamonds into it. I was so frightened and I knew that I had to call the police. I put my hand into my pocket and took out my cell-phone. I called 911 and before someone could take my call, my phone fell out of my hand and crashed on the floor. The thief heard me and dropped whatever he was doing. He was coming around the counter. I started to panic and I started to look around for something that would help me. I found a plank of wood and I took it. As the thief was approaching, I got up slowly but I screamed when I saw that he was holding a knife in his hand. He came towards me and tried to strangle me. I tried to run away, but I tripped and fell, dropping the wooden plank that slid far away from me. The thief started to strangle me and I started to scream. I felt the floor with my hand, looking for a sharp object. I found a metal crowbar and picked it up. I hit the man with the crowbar on the head and I got up and I started to run. I picked up my phone and dialed 911 again. I informed the police about the robbery and they told me to go home and rest.

The next day, while I was watching the news, I saw a report about the arrested thief. The police called me a hero, for my bravery.

Бојана Милошевић



ВЕСЕЛИ ДАНИ У ОСНОВНОЈ ШКОЛИ „БАНОВИЋ СПРАХИЊА“



У априлу, одједном приметимо природу која се пробудила у раскошном, новом руху. Све се шарени, мами уздахе дивљења. Сви смо раздрагани и срећнији.

Наши млађи ученици поздравили су долазак пролећа на свој начин. У среду, 20. априла, обучени у веселе, маштовите костиме, прошетали су Пожешком улицом. Весели и насмејани, увеселаваали су пролазнике, поздрављајући их отворена срца, делећи им поклоне које су сами направили. Ђаци прваци су један део руте прешли возићем. Био је то најраздраганији воз, са кога је послато безброј шарених осмеха и поздрава. Наши дугогодишњи пријатељи из Мек Доналдса и овога пута подржали су ову веселу поворку, сваком учеснику поклонили су сокић.

Малишани су најавили и долазак најрадоснијег хришћанског празника, Ускрса. Био је то Шарени дан, четвртак, 21. април. Одељење I/1 и њихова учитељица обукли су зелене мајице, I/2 је било обојено плавом, а I/3 црвеном бојом. Изгледали су весело и шарено, баш као и ускршња јаја. Сви ђаци нижих разреда били су шарени.

Активности ђака првака настављене су и 23. априла. Укрцали су се на брод „Сирона“ који је усидрен чекао у Луци Београд и кренули у разгледање градских знаметитости. Нашли су се у загрљају двеју река, Саве и Дунава, дивили се велелепним зидинама Калемегданске тврђаве, споменику Победник. Било је лепо зато што су научили нешто о своме граду.

У нашој школи сви дани су шарени и весели. Школским ходницима увек се шири пријатна, позитивна енергија, коју осети свако ко уђе у нашу школу.





Лист припремили: Јелена Динић и чланови новинарске секције
Ликовни прилози: Јелена Јањић
Техничка обрада: Александра Радић